

sons, arribats de tots els indrets aont nostra llengua canta, pera rrendir li homenatge i fer-li present d'els fruits de la cassera, aquí en nostra poble nadiu se l'ha ultratjada, lo dia 18 de març un recort queda en nostres testes, en lo lloc que podríem anomenar l'ort de les oliveres, gosaben de les trenta peçes, import del valor amb que un bes los Judes Iscariots es vengueren a Catalunya.

Aixís com los jueus digueren caiga la sang sobre nosaltres i nostres fills nosaltres bons germans no vos volem tant de mal sols si vos dirigeixo lo vers de mossén Jacinto Verdaguer:

De tans fills com alletares
un sol n'hi ha de ben trist,
nomes un qui aidarte puga
i es ton dolent butxi.

Comte de Santa Coloma
malviatge qui't parí,

Lo dia que vares neixer
fou un dia malehit.

Allí celebraven un banquet, ab que els Neronians solemnitzaben la mort de tants martres. Allí els He-

rodes i Caifás i el comte de Santa Coloma, disfruten gosant, a la vista d'aquell inmond xeflis, ab lo cual els seus hipócrites sayons desolaban a nostra Catalunya.

¡Oh mare nostre! ¿Quin cor hi haurá tan de pedra, que no's rompi de dolor? ¡Mireu Cels, eixa crueltat, i vestint se de dol per l'escarni enfosqui Febus rei de la natura, perque el rest de nostre terra no vegi la traició. ¡Oh firmament que tant seré fores criat! ¡Oh terra de tanta varietat i hermosura fores vestida! Si vosaltres enfosqui vostre gloria en eixa pena, si vosaltres cors insensibles la sentiu a vostra manera; que farien les entranyes i pits virginals de la Mare Catalunya?

Nosaltres plens de rabia nos voliém venjar de l'escarni, pero havem girat la vista i hem vist el gran màrtir de la humanitat crucificat i ab la mirada dolça t'em dit:

Mare nostre, perdoneulos puig no saben lo que fan.

ISIDRO VERDAGUER LÓPEZ

